

dere) samt kreditinstitutter med særlig tilladelse, omfatter værdipapirhandlerbegrebet ikke alene danske pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber, realkreditinstitutter og kreditinstitutter med særlig tilladelse, men også tilsvarende udenlandske virksomheder med »et europæisk pas«, jf. kommentaren til lovudkastets § 3.

Såfremt en kunde, der har intern viden, anmoder en værdipapirhandler om at foretage en handel, men handelen ikke gennemføres som følge af, at værdipapirhandleren nægter at medvirke til handelens gennemførelse, jf. stk. 2, vil kunden kunne straffes for forsøg på insiderhandel, jf. stk. 1 sammenholdt med straffelovens § 21.

Til § 36

Stk. 1 indeholder det andet insiderforbud, forbudet mod videregivelse af intern viden. Bestemmelsen findes i nugældende fondsbørslovs § 39 b.

I forhold til fondsbørslovens § 39 b, stk. 2, er »pengeinstitutter, børs-mæglerselskaber« i stk. 2 erstattet med det mere omfattende »værdipapirhandlere«, som defineret i lovudkastets § 3, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1 til 4. Interne regler til sikring mod spredning af intern viden skal fremover udarbejdes af danske pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber, realkreditinstitutter og kreditinstitutter med særlig tilladelse samt af tilsvarende udenlandske virksomheder, der virker på det danske marked, dog forudsat at disse virksomheder i kraft af deres virksomhedsudøvelse regelmæssigt kommer i besiddelse af intern viden. Som følge af værdipapirhandlerens og Danmarks Nationalbanks tætte tilknytning til markedet vil kravet om regelmæssighed dog normalt være opfyldt.

Der opstilles ikke med stk. 2 nærmere krav til, hvilket indhold udstedernes, de offentlige myndigheders og virksomhedernes interne regler skal have, idet dette i høj grad vil afhænge af den enkelte virksomheds organisatoriske opbygning, virksomhedsområde og andre forhold, der er specifikke for den enkelte virksomhed.

Ved at anvende ordene »Værdipapirer, der er optaget til notering på en fondsbørs« er det præciseret, at kravet om udarbejdelse af interne regler alene gælder for – danske og udenlandske – udstedere, der har værdipapirer optaget til notering på en dansk fondsbørs. Tilsvarende skal offentlige myndigheder og virksomheder, der regelmæssigt kommer i besiddelse af intern viden, alene udarbejde interne regler, såfremt den interne viden vedrører udstedere, der har værdipapirer noteret på en dansk fondsbørs.

Til § 37

§ 37 svarer til den nugældende fondsbørslovs § 39 c med de ændringer, som følger af indførelsen af begrebet værdipapirhandler og en børsstruktur med mulighed for flere fondsbørser. Desuden er det som i § 36, stk. 2 præciseret, at de interne regler alene skal udarbejdes i relation til værdipapirer, der er optaget til notering på en dansk fondsbørs, jf. § 7.

De interne regler efter § 37 skal således ganske som interne regler efter § 36, stk. 2, udarbejdes af danske pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber, realkreditinstitutter og kreditinstitutter med særlig tilladelse og tilsvarende udenlandske virksomheder, der arbejder på det danske marked, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 3.

I lighed med hvad der gælder efter § 36, stk. 2, stilles der ikke i § 37, stk. 2 krav til det indhold, som de interne regler skal have. Dette overlades til den enkelte virksomhed. I de af Københavns Fondsbørs udstedte børsretiske regler stilles der i dag krav om, at udstedernes interne regler efter fondsbørslovens § 39 c for bestyrelsesmedlemmers, direktørers og andre ledende eller betroede medarbejderes vedkommende skal indeholde en frist, inden for hvilken de omfattede personer må handle.

De interne regler efter § 36, stk. 2, og § 37 skal på forlangende udleveres til den fondsbørs, hvorpå det relevante værdipapir er noteret, og til Finanstilsynet, jf. § 37, stk. 3. Finanstilsynet påser, at insiderreglerne overholdes, jf. § 107.

Til § 38

Kravet om identifikation og registrering heraf svarer til den nugældende fondsbørslovs § 39 d, dog således at pligten nu påhviler værdipapirhandlere, som defineret i lovforslagets § 3, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1-4, og ikke som hidtil børs-mæglerselskaber, pengeinstitutter, handelsberettigede realkreditinstitutter samt kreditinstitutter med særlig tilladelse, jf. fondsbørslovens § 4, stk. 1. Denne ændring er en konsekvens af indførelsen af det bredere værdipapirhandlerbegreb.

Identifikations- og registreringspligten gælder for alle værdipapirhandlere og ikke kun for dem, som udover at have status af værdipapirhandler måtte være fondsbørsmedlemmer, jf. lovforslagets kapitel 4. Herved sikres det, at den værdipapirhandler, som ikke er handelsberettiget på en fondsbørs, men alene formidler køb og salg af værdipapirer omfattet af insiderreglerne i kapitel 10, har pligt til at sikre kundeidentifikation og registrering heraf, når en kunde anmoder om at få formidlet en købs- eller salgsordre gennem den pågældende værdipapirhandler.